

[Krag.]

komstskat og om en Ændring af Formuebeskatningen gennemføres med et Provenu paa 18 Mill. Kr., vil der blive et Restunderskud paa 30 Mill. Kr. Jeg tør ikke hævde ved Siden af det ærede Medlem, at han paa dette Punkt fuldt ud har Ret — jeg vil ikke haabe, han har det, men jeg vil heller ikke benægte Muligheden af, at han kan have Ret —, men jeg vil sige, at Camouflage, saadan som det paa en Række Punkter er forsøgt, klarer ikke Sagen. Der er i Virkeligheden, og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, ingen Rimelighed i at kræve, at hvert af disse i erhvervsmæssig og økonomisk Henseende saa overordentlig kritiske Aar finansielt skal hvile i sig selv, og derfor har vi i mit Parti Blikket fuldt ud aabent for, at i den givne Situation vil baade for indeværende og for det kommende Finansaars Vedkommende Optagelse af Laan ganske utvivlsomt blive fornødent. Men jeg siger: lad os nu se, hvordan Stillingen er, naar alt foreligger oplyst og afklaret, og derfor synes det mig, at vi meget godt kunde have holdt os til aargammel Sædvane og her ved Tillægsbevillingslovforslagets første Behandling have indskrænket os til at henvisse Forslaget til Finansudvalget for derefter at tage Spørgsmaalet op til nærmere Prøvelse og Undersøgelse her i Tinget efter Behandlingen i Finansudvalget.

Men det var heller ikke saa meget — det er vi jo alle paa det rene med — for at faa fremsat disse finansielle Betragtninger, at det ærede Medlem her tog Ordet. Det ærede Medlems Vredes Skaaler var nu fyldt til Randen, han maatte have Luft, han maatte have dem udstødt, og kan vi ikke blive enige om andet, kan vi vel i hvert Tilfælde blive enige om, at det ogsaa lykkedes ham fuldt ud. Det ærede Medlem begyndte med at paastaa, at det rent ud var forfatningsstridigt, at et stort politisk Parti blev sat udenfor Forhandlingerne. Maa jeg ikke spørge det ærede Medlem: Hvad er det for Forhandlinger, som det konservative Folkeparti har ønsket at deltage i eller været villigt til at deltage i, som det er sat udenfor?

Lad os faa det Spørgsmaal besvaret. Hvad er det for Forhandlinger, man har nægtet det konservative Folkeparti Adgang til at deltage i? Jeg har overfor de Konservatives Paastand i saa Henseende i Dagspressen og paa Møder redegjort for, hvad der imellem de Konservative og Venstre er gaaet forud og jævnsides med de Forhandlinger, som et Udvalg af Venstre har ført med Regeringspartierne i den senere Tid, og som har ført til den afsluttede Over-

enskomst. Jeg skal ikke komme ind paa en Skildring deraf i Enkeltheder, jeg har som sagt givet den andetsteds, men jeg skal understrege, at de Konservatives Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fuldt ud har erkendt den af Venstres Ledelse udviste Loyalitet og fuldt ud har erkendt, at han overfor denne Ledelse intet har at beklage sig over.

Og saa kommer nu det ærede Medlem Hr. Korsgaard og hævder — i absolut Strid med sin Formands Erkendelse af det faktiske —, at det fra Venstres Ledelses Side har skortet paa Loyalitet overfor det konservative Folkeparti. Ærede Medlemmer i det konservative Folkeparti vil ganske sikkert vide, hvad det er for Aftaler, der siden Forsommeren 1932 har bestaaet mellem det konservative Folkeparti og Venstre angaaende Forhandlingsformen de to Partier imellem og angaaende det Samarbejde ved Sagers Behandling, hvorom vi var enige, og som vi under deres Gang gennem Rigsdagen har respekteret, ligesom vi har været enige om, under hvilke Former og paa hvilket Tidspunkt hvert af Partierne, naar vi ikke kunde følges, skulde gaa sine egne Veje, og jeg vil hævde, at den Overenskomst er pinligt opfyldt fra vor Side, opfyldt i alle Enkeltheder og til det yderste. (Korsgaard: Kragsk!). Hvad det ærede Medlem mener dermed, skal formodentlig være en Insinuation, som staar godt til det ærede Medlems Sindsstemning i Gaar og er en forsinket Udløber deraf. Jeg maa blot afvise den Bemærkning som ganske urimelig og — for at bruge det ærede Medlems Udtryk fra i Gaar i anden Forbindelse — som fuldkommen uredelig.

Allerede paa det Tidspunkt, da Spørgsmaalet om Særforhandlinger opstod mellem Venstre og Regeringen paa Statsministerens Initiativ, har baade mit Partis Formand og jeg i alle Enkeltheder holdt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller à jour. Vi har, inden disse Forhandlinger begyndte, opfordret det konservative Folkeparti til, naar Indbydelse kom til det, da at erklære sig villigt til at gaa ind i disse Forhandlinger. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller svarede mig, da jeg gav ham Meddelelse om, at vi havde faaet en saadan Indbydelse, at det var en Selvfølge, at vi modtog den, det laa jo indenfor Rækken af aftalte Fremgangsmaader de to Partier imellem, men at han forudsatte, at han blev holdt à jour, hvad vi ogsaa paa et tidligere Tidspunkt havde aftalt skulde være Tilfældet, og hvad han ogsaa havde gjort overfor os, naar han efter Anmodning fra Statsmini-